

BUTLLETÍ MUNICIPAL DE LA POBLA DE SEGUR

ROQUES ROIES

NÚM. 21/ SETEMBRE 2022

DESTAQUEM

EN PORTADA

Dos anys després, els veïns i les veïnes de la Pobla han pogut refrescar-se a la piscina municipal. Us expliquem el balanç que fa l'Ajuntament en el primer any de la nova ubicació temporal.

EL REPORTATGE

Aquest any ha mort l'Esteve Lucerón, un aficionat a la fotografia que va retratar de manera excel·lent el barri de la Perona a principis del segle XX. El recordem amb una exposició.

Vols que la teva foto sigui la portada del següent número de Roques Roies?

Envia'ns una foto de bona qualitat en format vertical a butlleti@lapobladeseur.cat

NOTÍCIES

Els guanyadors del Fem Colla, els treballs arqueològics al Pui de Segur, la renovació de la tercera planta de la Residència, la nova zona d'aparcament limitat i gratuït..

EMPRENEDORIA

La Clàudia i el Jaime van arribar a la Pobla per desenvolupar-hi el seu projecte empresarial: obrir el restaurant El Raier. Parlem amb ells per saber-ne'n més.

APUNT TURÍSTIC

El congost de Collegats ens ofereix moltes opcions diferents per viure'l.

ARA FA 100 ANYS...

Tomàs Garcia recorda els dos patrons de la Pobla de Segur: Sant Miquel i la Verge de Ribera.

SUPO-SUPO POBLATÀ

Conversem amb Lluís Cuesta. Actualment és sotssecretari del Ministre d'Afers Exteriors del Govern d'Espanya.

ELS PARTITS OPINEN

Els partits polítics tracten diversos temes relacionats amb l'actualitat poblatana.

REDACCIÓ PER PART DE

Darío Albert, Mercè Gasa, Tomàs Garcia, Ramon E. Guimó, Sònia Ortiz, Anna Prat

Foto de portada: Darío Albert

Dipòsit legal
L 62-2017

Els conceptes i opinions expressats en els articles d'aquest butlletí no representen necessàriament l'opinió de l'equip redactor.

EN PORTADA

La piscina de la Pobla

Dos anys després, els veïns i les veïnes de la Pobla de Segur han pogut tornar a gaudir d'una piscina municipal on refrescar-se i treure's la calor en un estiu en què les onades d'altres temperatures han sigut especialment protagonistes. En aquest butlletí us expliquem els motius de l'Ajuntament per oferir aquest servei a la piscina de l'Àrea Vacacional.

Obrir la piscina de l'Àrea Vacacional, al barri de l'Estació, va ser l'alternativa temporal després de comprovar la inviabilitat de reobrir la piscina Camil Cases. En una visita amb l'arquitecte municipal, es va poder comprovar que els costos per reparar una instal·lació obsoleta (sostres d'uralita, desperfectes al recinte de la piscina...) eren massa elevats. A més, els dos estius que ha estat tancada a causa de la pandèmia també hi han passat factura.

Així doncs, l'Àrea Vacacional es presentava com la millor alternativa. Així ho va confirmar una empresa especialitzada, que va donar el vistiplau després de revisar les instal·lacions i comprovar que s'ajustaven a la normativa.

Tan sols faltava deixar el recinte a punt, instal·lant la gespa artificial i fent algunes reparacions menors a les rajoles de l'interior de la piscina. També es van instal·lar uns lavabos i vestuaris i s'hi va col·locar l'antic bar del camp de futbol.

La cooperativa Alba Jussà

Com sabeu, Alba Jussà és una cooperativa sense ànim de lucre i d'iniciativa social d'atenció a les persones. Aquesta entitat treballa especialment amb persones amb discapacitat intel·lectual o mental i ofereixen serveis que contribueixen a la inclusió social i al desenvolupament personal, social i laboral al Pallars Jussà. Pel consistori, Alba Jussà era l'entitat ideal per gestionar el funcionament de la piscina i, d'aquesta manera, col·laborar amb la inclusió social i laboral de joves.

Per les dimensions de la piscina, no era necessari que hi hagués socorrista. Així doncs, els dos joves que treballaven al bar formaven part del programa Pisos d'Inserció Laboral (PIL). A més, complementaven la plantilla dues monitores de lleure que dinamitzaven l'espai. Durant aquests dos mesos d'estiu han organitzat sessions d'aqua-

gim, tallers infantils, manualitats, i fins i tot, van fer batuts i gelats de fruita del mercat, aprofitant els excedents dels punts de venda. A més, la Biblioteca hi ha deixat llibres i revistes perquè grans i petits puguin acompanyar les seves estones a la piscina amb la lectura.

El balanç que fa l'Ajuntament d'aquest estiu és molt positiu i en destaca el doble vessant: d'una banda, el poder tornar a oferir el servei d'una piscina municipal, després de dos anys tancada per la pandèmia; i de l'altra, el vessant social donant opció al desenvolupament dels projectes d'inserció laboral d'Alba Jussà. A més, els usuaris i les usuàries de la piscina, han pogut omplir unes enquestes de valoració. D'aquestes, se'n pot desprendre un grau de satisfacció també elevat. El consistori ha recollit les suggerències i comentaris fets per considerar-los de cara a la temporada vinent, sobretot les que fan referència a l'accessibilitat de la piscina (escales i graons per entrar i sortir-ne).

S'han acabat les vacances d'estiu i de ben segur que ja esperem les de l'any vinent!

NOTÍCIES BREUS

Debut i victòria: Stewards guanya el Fem Colla de retorn a la normalitat

Mentiríem si diguéssim que després de dos anys no teníem ganes de poder tornar a celebrar el Fem Colla durant la Festa Major. I, a jutjar per com es va desenvolupar, podem assegurar que els veïns i les veïnes de la Pobla també l'estaven esperant amb candeletes. En l'edició d'aquest any hi han participat més de 250 persones, repartides en 14 colles diferents. A més, cal destacar els grups que hi han participat per primera vegada. De fet, una d'aquestes colles va fer bona la dita d'arribar i moldre. Stewards es van endur la quarta edició del Fem Colla, en la seva primera participació!

Els 148 punts els van servir per situar-se al capdavant de la classificació i endur-se el premi patrocinat per Carns Bastús. La segona posició va ser per a Kebab de Girella, amb 128 punts. Completaven el podi Amics de Tietà, amb 121 punts. Roia i Plusfresc van ser els patrocinadors del segon i el tercer premi, respectivament.

Subvenció de 600.000€ per reformar el tercer pis de la Residència

Recentment l'Ajuntament ha sol·licitat una subvenció dels fons europeus Next Generation, a través del departament de Drets Socials de la Generalitat de Catalunya. L'objectiu és reformar el tercer pis de la Residència Nostra Senyora de Ribera i modernitzar les instal·lacions actuals, així com també guanyar en una millora energètica adaptada a les necessitats tant de l'edifici com dels propis usuaris. Aquesta remodelació permetrà, a més, ampliar les places disponibles del centre sanitari, ja que preveu la construcció de 8 habitacions individuals amb lavabo propi, així com també d'espais d'ús compartit. El pressupost total de l'execució és de 774.006€, mentre que l'import sol·licitat a la subvenció és de 639.675€

Zona blava gratuïta

Per afavorir una rotació constant de vehicles en zones on l'afluència és alta, s'ha instaurat una nova zona blava d'aparcament gratuït, amb una limitació de 20 minuts per estacionament. Es tracta de les tres places davant de la Caixa, a la cruïlla entre l'Avinguda Sant Miquel del Pui i l'Avinguda Catalunya. Quan aparqueu en aquestes places, caldrà que deixeu a l'interior del vehicle i de forma visible el comprovant de l'hora en què comença l'estacionament, ja sigui amb un disc-rellotge o per una anotació manual. Aquesta limitació serà vàlida de dilluns a diumenge, de vuit del matí a dues de la tarda i de cinc de la tarda a vuit del vespre.

Els treballs al Pui i les Esplugues de Segur 4 anys més

A mitjans d'agost va acabar la campanya d'excavacions arqueològiques que la Universitat de Barcelona realitza en conveni amb l'Ajuntament a l'antic nucli del Pui de Segur i a les Esplugues de Segur, dirigides per l'arqueòleg Walter Alegria. Aquesta primavera s'ha signat un nou conveni de quatre anys per seguir investigant les restes de les Esplugues de Segur i el Pui de Segur. Enguany, malgrat les inclemències meteorològiques, s'ha avançat considerablement: s'han pogut deixar al descobert una desena de cases del Pui de Segur que daten dels segles XIV i XV, quan gran part de la seva població havia abandonat l'indret per traslladar-se a la plana immediata, en la naixent Ribera de Segur (La Pobla de Segur). Les parets restants d'aquestes edificacions, en notable bon estat de conservació, demostren que la majoria de cases tenien parets bastant altes, tres cambres i més d'un pis. Les portes d'entrada delimiten els carrers principals de l'antic Pui de Segur. Entre les runes també s'han trobat restes d'atuell domèstics i fusaiols que certifiquen l'economia pastorívola del poblat. La visita a les excavacions d'enguany, celebrada el passat 11 d'agost, va comptar amb una quarantena de persones interessades que van escoltar atentament les explicacions del director de les excavacions i van poder resoldre dubtes que li plantejaven.

FOTONOTÍCIES

Concerts a la fresca

Comiat de les germanes del Cor de Maria

Festival Orígens

Concert del Festival de Música Antiga del Pirineu: Ensemble Alfonsí a l'Església de la Pobla

Primer torneig de pàdel al Pallars

Tercera edició del concurs de Balcons Florits

Una trentena de joves participen al camp de treball

EL REPORTATGE

El llegat fotogràfic d'Esteve Lucerón

Ramon E. Guimó

Aquest any ha mort l'Esteve Lucerón i Navarro, un poblatà desconegut per a molts i que és conegut arreu per les seves magnífiques fotografies sobre la Perona, barri de barraques de la Barcelona preolímpica.

El pare de l'Esteve, el Ramon Lucerón i Moratalla (1911-1988), era paleta, estava casat amb l'Antònia Díaz i tenia una filla. La seva tranquil·la vida al poble de Campo de Criptana (Ciutat Real) va veure's completament capgirada amb l'entrada dels franquistes i la crua repressió exercida en aquell poble. El Ramon va estar empresonat durant vuit llargs anys per haver estat simpatitzant de la República. Mentre estava empresonat, es va distanciar de la seva dona perquè li va ser infidel.

L'any 1947 va rebre la llibertat condicional amb desterrament a Sort. Al cap de poc temps es traslladà a la Pobla de Segur, on vivia d'hoste en una casa del carrer Major. A la Pobla s'aparellà amb la poblatana Àngels Navarro i Salvador (1917-?), relació molt mal vis-

ta en aquells temps, perquè ell, a més de ser exiliat republicà era un home casat.

D'aquella relació en va néixer un sol fill, l'Esteve (1950-2022) que va veure la llum el 13 d'octubre a la Cambra d'aigües, sense ni l'assistència de la llevadora que va adduir raons de nocturnitat i llunyania, com consta en la partida de naixement. Al cap d'uns anys la família es traslladà al barri de l'Estació.

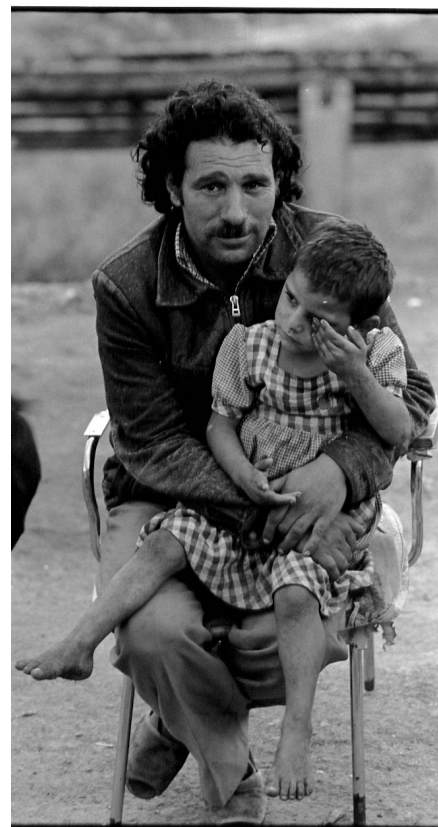
Aficionat a la fotografia

L'Esteve era un nen molt alt, amb problemes de visió, tranquil, discret, que sofrí en silenci el rebuig sense pal·liatius que li dispensà gran part de la grisa societat del moment. Fins i tot el dia de la primera comunió el van haver d'acompanyar els seus oncles,

perquè els pares tenien prohibida l'entrada a l'església.

La família residí a la Pobla fins el 1963 en què emigraren a l'Hospitalet del Llobregat, al barri de la Florida, a casa d'una tieta. Allí va acabar els estudis primaris que se li resistien. Des de ben petit va viure ideals d'esquerres i un ambient propici a la solidaritat i al compromís. Des del 1976, militava al Moviment Comunista de Catalunya, d'ideari maoista.

Ja de jovenet va sentir afició per la fotografia i els seus pares li van

comprar una senzilla càmera amb què immortalitzava les excursions amb els companys. Va estudiar a l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya i al Centre Internacional de Fotografia de Barcelona (CIFB), on va descobrir els grans mestres de l'escola documental nord-americana.

Des de jove treballava en una fàbrica de motors elèctrics per a rentadores. En ser acomiadat, l'any 1979, amb la indemnització es va comprar una càmera Canon F1. Tot i que l'afició a la fotografia l'acompanyà al llarg de la seva vida, ell mai s'hi va dedicar de forma professional.

El barri de la Perona

Des de mitjans del segle XX, Barcelona sofria una notable crisi d'habitatges a causa principalment de la gran quantitat d'immigrants que arribaven de les zones més desfavorides d'Espanya. A les zones perifèriques es van anar creant barris de barraques, com la Perona al districte de Sant Martí (va rebre aquest nom a causa de la visita que hi va fer l'Eva Duarte, esposa del president argentí Perón). Amb el temps aquests immigrants van ser reubicats en les ciutats dormitoris dels afores. Llavors la Perona va ser ocupada pels gita-

nos del Somorrostro. En les prop de mil barraques s'hi encabien més de 5.000 persones.

Lucerón, dia rere dia, entre el 1980 i 1989, es va dedicar a fotografiar la vida de la Perona, de la gent que l'habitava. Cada dia anava a la Perona (costum només interrompuda sis mesos, per la mort del seu pare). Al cap de poc es traslladà a viure al barri.

Els gitanos de la Perona se sabien menyspreats i arraconats en la marginalitat. Poc a poc, amb discreció i generositat, regalant les fotos que els feia, l'Esteve va anar

guanyant-se la confiança de la gent. Per als gitanos de la Perona, l'Esteve era conegut afectuosament com "el payo largo".

A meitat dels anys 80, l'Ajuntament de Barcelona el va contractar per fer de vigilant dels Tallers de formació ocupacional del Patronat Municipal de l'Habitatge per a la inserció social i laboral dels habitants del barri, cosa que li va facilitar encara més l'acceptació i la bona relació de la gent de la Perona.

Expressament allunyat del folklorisme, la compassió o la denúncia, l'Esteve plasmava amb empatia els retratats. L'alegre vida al carrer, les senzilles cases, les alegres festes, el joc dels nens i l'infatigable treball de les dones, traspuen dignitat i tendresa. L'Esteve va ser un fotògraf monotemàtic però que aconseguí un alt nivell artístic. Gràcies al seu treball, es conserva la memòria visual del barri de la Perona. Les seves fotos ens remeten al fotògraf nord-americà Walker Evans, a qui Lucerón va agafar de referent.

El barri de la Perona va desaparèixer el 1989 quan Barcelona es posava maca per rebre les olimpíades. La fi de l'escenari de les seves fotografies juntament amb els creixents problemes de visió,

van fer que l'Esteve anés deixant la fotografia. Visitava algun cop els seus amics de la Perona, re-instal·lats en pisos senzills en barris de l'extraradi, on els aprecià la manca d'alegria i el fet de sentir-se fora de lloc.

Una exposició el recorda

Malgrat haver exposat alguna imatge en alguna galeria, les fotografies de Lucerón van començar a conèixer-se a partir del 2010 arran de publicar imatges a "L'Agenda de la imatge" i "La Perona 1980-89". Va exposar la seva obra al Museu d'Art Contemporani de Barcelona i l'any 2015 el Museu Nacional Centro de Arte Reina Sofía li va adquirir algunes fotografies.

Fidel al seu esperit solidari, va voler que la seva obra retornés al poble allò que és seu, la seva vida i la seva història. Això el va moure l'any 2017 a donar els negatius i els contactes de 2.000 fotografies a l'Arxiu Fotogràfic de Barcelona, entitat que ha exposat (del novembre del 2021 al maig del 2022) les imatges que l'Esteve Lucerón va fer a la Perona al llarg de la dècada dels anys 80.

La regidoria de cultura de la Poble de Segur es va posar en contacte amb ell per fer venir la seva exposició a la Poble, cosa que ell agrai moltíssim i el va fer molt content. Malauradament l'Esteve Lucerón va morir el 25 d'abril del 2022 a Barcelona, després d'una llarga malaltia deixant esposa i una filla.

El dia 10 de setembre inaugurarem un resum d'aquesta exposició al Molí d'Oli. Us convidem a visitar aquesta exposició-homenatge del fotògraf poblatà conegut arreu per les seves fotografies de l'espai i la gent de la Perona. La podreu visitar fins el 9 d'octubre al Molí de l'Oli, tots els divendres, dissabtes i diumenges de sis de la tarda a vuit del vespre.

ESTEVE LUCERÓN

Exposició fotogràfica

LA PERONA. L'ESPAI I LA GENT

Molí de l'Oli. Del 10 de setembre al 9 d'octubre
Divendres, dissabtes i diumenges, de 18h a 20h

EMPREDORIA

“El carbassó és el nostre plat més fotografiat!”

Parlem amb la Clàudia i el Jaime, nousvinguts a la Pobla. Fa tot just unes setmanes que van fer realitat un nou projecte, obrir el restaurant El Raier.

Com arribeu a la Pobla?

Jo (Clàudia) coneixia la zona perquè la meva tieta és d'aquí. Fa deu anys ja m'hi vaig voler instal·lar, però encara no era el moment.

Què us porta a obrir un restaurant?

Un cúmul de casualitats. La pandèmia ens va enganxar a Madrid. El Jaime treballava a una braseria i jo havia de començar al Four Seasons. En tancar vam parlar d'un lloc al món que ens podria agradar. Vam començar a la Cretze per conèixer la zona. Aquesta experiència ens va acabar de convèncer. Vam creure que aquest era el nostre lloc.

Quina és la vostra trajectòria?

El Jaime és cuiner amb més de 12 anys d'experiència. Va estudiar a Barcelona a l'Escola Superior d'Hosteleria (ESHOB) i, entre d'altres, ha estat a restaurants com el Koy Shunka, d'una estrella Michelin, on va arribar a ser segon de cuina. Jo vaig estudiar al CETT. He treballat al Dos Palillos, que té una estrella Michelin, al Gresca, al Mugaritz, due estrelles, del País Basc i amb el Nando Jubany.

Penseu que aquesta experiència ha estat clau?

I tant! Només amb la carrera no hauria pogut adquirir els coneixements per tenir la mentalitat actual de cuinera i empresària.

Canvieu la gran ciutat per un poble.

A Barcelona no hi ha tantes possibilitats per ser creatiu. Nosaltres trobem la creativitat en aquest tipus d'ambient. Aquí ens envoltem de productors carnis, per exemple, que venen amb moltes ganes, dis-

tribuïdors que ofereixen una varietat que ens agrada i ens enriqueix. Aquesta relació és única!

Com heu viscut el procés empresarial de creació del negoci?

És la nostra primera experiència com a emprenedors i, sincerament, esperava que fos molt pitjor. Ens hem trobat algun inconvenient que ens ha obligat a frenar una mica, però no ens podem queixar.

Com definiríeu la vostra cuina?

Molta gent podria dir que és una mica estranya, però és tot el contrari! Els plats típics, els de xup-xup, els mantenim bastant fidels. Amb les verdures i els entrants sí que juguem una mica més, però sempre respectant la temperatura i la textura del producte. És una cuina de mercat tradicional creativa, per definir-la d'alguna manera.

Quins són els vostres plats estrella?

En tenim dos, que són molt diferents i defineixen el nostre estil de cuina. D'una banda, els peus de porc farcits i, de l'altra, el carbassó, que de fet, és el plat més fotografiat! La gent també demana molt el peix.

Quina és la resposta que esteu rebent?

Sorprenentment bona. Fa tot just quatre setmanes que hem obert i estem tenint molt bona acollida. En certa manera, ha estat molt familiar.

Heu hagut de replantejar-vos moltes coses?

El nostre estil de cuina no ha canviat, però sí que escoltem la gent

per oferir-los el que volen. Nosaltres tenim una proposta, una manera de cuinar, però ho fem per a la gent i són ells els qui ens diuen què els agrada.

Quin consell donaries a una persona que vol emprendre al territori?

Que ho faci, tot i no tenir mai garanties. Hi ha gent molt bona que et dona suport. Cal un esforç constant i un objectiu definit.

Què us ha atret de la Pobla?

Volem fer èmfasi a la moguda gastronòmica que hi ha a la zona: els restauradors del Sobirà, el projecte Al Teu Gust del Jussà... ens han atrapat els hostalers, productors i proveïdors.

Com veieu la Pobla?

La considerem com un poble amb gent molt activa. Fins i tot els dies de pluja, entre setmana, hi ha moviment!

I què creieu que li falta?

Ostres, això és més complicat. Potser en un temps ho veurem més clar. D'alguna manera espero que a la llarga hi hagi més serveis com el nostre perquè la competència és molt bona. Necessitem coses diferents.

Anna Prat

On trobar-nos?

Instagram: @elraier
Reserves: 629.815.759 /
973681536

Avinguda Madrid, 3

24 de setembre · La Pobla de Segur

FESTIVAL
GASTRONÒMIC

Vine a degustar el millor producte
local al nostre espai brasa!

lapobladesegur.cat

IDAPA

Institut per al Desenvolupament
i la Promoció de l'Alt Pirineu i Aran
Institut entitat Desenvolupament
i ara Promoció de l'Alt Pirineu i Aran

AJUNTAMENT LA POBLA DE SEGUR

Diputació de Lleida

GASTRONOMIA

Ingredients

Bolets de temporada
Ceba
Oli
Cansalada
Alls i julivert
Sal i pebre
Crema de llet
Pasta de canelons
Farina de blat de moro
Farina de blat
Llet
Mantega
Nou moscada
Formatge ratllat

Elaboració

1-Netegeu bé els bolets de temporada que hàgiu trobat: moixernons, ceps, carreretes, mocoses, camagroc... Si hi poseu moixernons no hi poseu ceps, perquè seria massa fort de gust. La barreja és al vostre gust.

2- Es preparen els bolets: escal-

Canelons de bolets

deu-los un moment o ofegeu-los fins que es beguin la seva pròpia aigua.

3- En una paella amb oli, coeu ceba ratllada o tallada molt petita. Quan estigui transparent, afegiu-hi cansalada tallada a trossets ben petits.

4- Coeu els bolets i afegiu-hi all i julivert, tot ben picat.

5- Afegiu-hi la ceba i la cansalada, la farina de blat de moro, la crema de crema, sal i pebre. Barregeu-ho ben mesclat fins que tingui la consistència desitjada i quedi ben lligat.

6- Feu bullir la pasta dels canelons i farciu les plaques amb la massa preparada. Enrotlleu-los i dipositeu-los en una safata per al forn.

7- Cobriu de beixamel (farina de blat, llet, mantega, nou moscada,

pebre i sal), poseu-hi per sobre formatge ratllat i gratineu-los al forn.

Bon profit!

Mercè Gasa

EL PASSATEMPS

En aquesta sopa de lletres heu de trobar-hi el NOM DE 36 INGREDIENTS O EINES (en singular) que utilitzem per fer la PAELLA. Podeu llegir-los en horitzontal, vertical o diagonal, al dret o al revés. Trobareu les solucions a la pàgina 13.

B	A	P	E	S	C	A	M	A	R	L	A	L	M	I	T	C	R
A	R	D	O	L	C	S	U	M	G	A	M	B	A	O	A	A	O
Y	T	O	A	L	L	O	N	R	E	X	I	O	M	R	L	L	S
N	A	A	U	L	L	P	A	E	L	L	A	A	X	L	L	A	S
I	U	I	S	D	A	A	R	R	O	S	T	O	E	O	I	M	E
P	G	P	A	F	E	S	S	E	T	A	F	T	R	L	N	A	L
O	I	I	L	I	Z	P	N	T	I	A	S	E	L	I	O	R	L
C	A	S	S	O	L	A	E	A	R	O	R	A	B	E	C	R	O
S	C	U	L	L	E	R	A	I	C	E	M	O	R	T	E	R	N
E	T	R	E	V	I	L	U	J	X	E	C	L	O	I	S	S	A
A	T	E	V	I	N	A	G	A	R	O	D	A	L	L	T	A	R
T	A	V	E	L	L	A	T	I	S	O	R	E	S	A	F	R	A
L	O	S	E	P	E	B	R	E	S	P	O	T	O	R	B	E	P

ARA FA 100 ANYS...

Sant Miquel el Castigat

Tomàs Garcia-Espot

La Guerra Civil no només va separar famílies i amics l'estiu del 36. El trauma provocat pel cop d'estat feixista del 18 de juliol va afectar a petita i gran escala. Segurament una de les separacions menys conegudes provocades pel conflicte civil, però sense dubte també una de les més curioses, va tenir lloc a la Pobla. La ruptura, en aquest cas, es va produir entre els dos patrons del poble: Sant Miquel i la Verge de Ribera.

Tots dos són símbols encara viants i de gran importància en el panorama religiós, però sobretot en l'aspecte festiu del municipi. L'aplec de Sant Miquel del 8 de maig és una cita ineludible per a les poblitanes i els poblitans, com també ho és la baixada falles de la nit del 17 al 18 de juny en honor a la Mare de Déu de Ribera. Més enllà de les festes, ambdós patrons tenen un significat cabdal per a la història del poble.

Sant Miquel del Pui representa el record dels orígens primigenis del poble: el Pui de Segur. El lloc des d'on, durant mitjans del segle XIII, els vilatans van anar baixant fins a la plana, on avui es troba la Pobla. Per la seva banda, la troballa de la imatge de la verge prop del riu Noguera és considerada -tot i tractar-se d'un fet llegendari- com la data fundacional de l'actual població.

Així i tot, convé recordar que tot i la importància de la Verge de Ribera per a la Pobla, la popular baixada de falles no va començar fins a partir de finals de la dècada dels anys 50 i ben entrada la dels seixanta, auspiciada per l'aleshores alcalde Josep Maria Boixareu i l'esbart dansaire com un reclam turístic de la zona però sobretot com un element de dinamització cultural per al poble.

Per altra banda, també és important recordar que, almenys fins a la Guerra Civil, el 29 de setembre, dia de Sant Miquel (el 8 de maig se celebra l'aparició del sant), també se celebrava la Festa Major del poble, de caràcter més secular i republicà. Durant aquest dia de 1935, per exemple, es va inaugurar el nou grup escolar (l'actual escola Els Raiers) i es va disputar el primer partit al nou camp de futbol.

Després del conflicte, però, aquesta data va perdre rellevància en detriment de la Festa Major de juny, en honor a la Verge de Ribera, de caràcter més religiós i celebrada amb més èmfasi pel sector conservador del poble. De fet, tal com apunten les fonts, la rivalitat era

tal, que abans de la guerra, ambdues festes eren boicotejades per les faccions enfrontades. Així, mentre la Festa Major de juny era aprofitada pels republicans per tragar fem mentre els altres celebraven la missa, durant la de Sant Miquel els conservadors deixaven tavelles seques al carrer per dificultar el pas de la banda de música.

Amb la victòria del bàndol franquista l'any 1939, hi ha qui assegura que, per la seva condició de "Sant Miquel republicà", el patró va ser "castigat" per les noves autoritats i que, fins tot, la seva imatge va ser guardada dins la sagristia de l'església, i posteriorment cedida al poble de Gramuntill.

Sigui certa o no aquesta història, el cert és que Sant Miquel va seguir (i segueix) sent venerat pels poblitans cada 8 de maig. La pregunta que caldria fer-se, però, és si la festivitat del 29 de setembre a la Pobla s'hauria de recuperar com exercici de memòria cap aquell Sant Miquel, aparentment condemnat a l'ostracisme per haver-se significat (involuntàriament, és clar) en favor de la causa republicana.

INSTAGRAM #lapobladesegur #igerspobla

Segueix l'Ajuntament a Instagram: @ajlapobladesegur

Què hi falta, al Parc?

Durant el mes de setembre, l'Ajuntament posarà en marxa una consulta participativa perquè tothom pugui proposar noves millores per al parc.

Fase 1 - del 12 al 24 de setembre: **Recollida** de propostes.

On? Xarxes socials i presencialment a l'ajuntament, biblioteca, telecentre, centre cívic, escola, escoleta, institut i durant el Festival Vianda (24 de setembre)

Fase 2 - del 26 de setembre al 2 d'octubre. **Votació** a Línia Verde de les quatre idees més proposades.

SOLUCIONS DEL PASSATEMPS

Horizontals: Arròs, cassola, ceba, cloïssa, cullera, escamarlà, gamba, ganivet, julivert, moixernó, morter, musclo, paella, pebre, pebrot, pèsol, ratllador, safrà, tavella, tisores.

Verticals: Aigua, all, calamar, conill, escopinya, oli, rossellona, sal, sípia.

Diagonals: Brou de peix, tomata, cansalada, carxofa, costella, llorer, pollastre.

APUNT TURÍSTIC

Camins de Collegats

Sònia Ortiz

El Congost de Collegats està situat al bell mig dels dos Pallars, repartit entre el municipi de la Pobla de Segur, la Conca de Dalt i el Baix Pallars al Sobirà. Un còctel de sensacions on els senderistes es deixen seduir per l'espectacularitat del seu paisatge, els naturalistes gaudeixen de les parets de conglomerats i calcàries, rapinyaires o flora i els fotògrafs es fascinen per un espai immens ple de detalls.

És fàcil veure com els ocells rapinyaires i les àligues sobrevolen per damunt nostre, potser per dir-nos que el territori és seu o potser per venir a saludar-nos. Els conglomerats rogencs conformen els Rocs de Queralt i la seva espec-

tacularitat ens recorda perfectament les pel·lícules dels westerns. Les calcàries blanquinoses són de l'època dels darrers dinosaures que van existir a Europa.

A Collegats hi ha senyalitzades cinc rutes totalment circulars que són aptes per qualsevol mena de públic, ja que cadascuna presenta diferents nivells de dificultat. A les rutes, no solament hi trobarem uns paisatges espectaculars, sinó que també hi trobarem, forns de calç (mostra de la intensa activitat industrial fins a mitjans del segle XX), corrals troglodítics que van estar actius fins fa pocs anys, torres de defensa de les constants guerres dels segles XVIII i XIX, habitatges d'època medieval i, fins i tot, de l'Edat del Bronze. Coves, ermites romàniques amagades que ens expliquen mitjançant plafons llegendes mitològiques.

No ens podem oblidar tampoc de la diversitat de fauna i flora en aquest entorn natural molt ben conservat.

I per als amants de l'esport, les seves parets escalables, els seus barrancs i els seus corriols, ofereixen una bona dosi d'adrenalina. Espai on tots conviuen amb respecte per gaudir de les seves experiències. Us encoratgem que conegueu en detall aquest entorn, si és que no el coneixeu, i en gaudiu tant com en gaudim els qui hi vivim. Podeu trobar més informació al web ja.cat/collegatsbournort.

FOTODENÚNCIA

Què ha passat amb les flors del pont? N'hi ha hagut de plantades en diverses ocasions però no han durat gaire, i ara no n'hi ha cap.

M.T.C, veí de la Pobla.

Doncs senzillament que algú les arrenca i les llença al riu. Les hem plantat fins a tres cops, i no hi ha manera que durin. Així doncs hem decidit no tornar-les a plantar i, així que puguem, reubicar les jardineres en altres indrets a veure si tenen millor sort.

Ens sap molt greu que elements com les plantes que ens fan la vida molt més amable, no es respectin. És un greuge per a totes les veïnes i el veïns de la Pobla.

L'equip de Govern

Envia la teva fotodenúncia a butlleti@lapobladesegur.cat

ELS PARTITS OPINEN

Com qui no vol la cosa, ja som a la recta final de l'actual legislatura. Per a la majoria de l'equip de govern, una experiència completament nova. Vam entrar amb moltes ganes de fer coses, de donar un nou aire a la política municipal i pensant que teníem quatre anys per fer-les. I n'hem fet, però ningú no sabia que dels quatre anys, ens en quedaríem amb dos i mig.

La pandèmia ho va canviar tot, i la política municipal i les prioritats també! Si a més hi sumem el temps que necessitem per adaptar-nos al ritme de l'administració, que és feixuc i lent, doncs es tradueix en què el terminis per fer coses s'escurcen. Amb tot això no estem justificant res, ni molt menys.

Senzillament volem fer palès que a l'hora de pensar projectes normalment se n'avança molt, però a l'hora d'executar-los no és així. En

la majoria de casos perquè depenem de les línies de subvenció que vagin sortint, i això vol dir esperar que finalitzi el termini de presentació dels projectes, esperar que es resolguin per saber si el podrem executar i finalment engegar tota la maquinària necessària per dur-lo a terme: redacció del projecte, exposició pública, resolució de possibles al·legacions, licitació, contractació i finalment execució. I tot amb els seus corresponents terminis.

Això es tradueix en un sentiment molts cops de dir que no s'està fent res. Però res més lluny de la realitat, heu de saber que l'actual equip de govern està a l'aguait de totes i cada una de les línies de subvenció que puguin sortir, i amb la complicitat i l'ajut del personal laboral del consistori actualment estem pendants que resolguin diverses línies amb un total d'inversió d'aproximadament 5,5 milions

d'euros. I continuem pensant i preparant projectes, perquè quan surtin les línies de finançament no en passin de llarg per falta d'idees.

Però és cert, aquesta feina no es "palpa", no es visualitza, però sí que hi és! El nostre desig de fer una Pobla millor, una Pobla diferent i en constant progrés, no ha desaparegut ni tampoc ha disminuït.

I és per això que us demanem que dins de les vostres possibilitats us sumeu a fer de la Pobla aquest poble viu i amable. Perquè depèn de tots, cada gest suma! Cuidar els carrers, respectar el mobiliari i les flors... està a les mans de totes i tots.

Grup municipal d'ERC

El sota l'arbre de les roques roies

El grup del PSC va votar a favor dels convenis amb la Diputació i Generalitat per endegar l'Escola de Muntanya, però fent dos advertències:

- 1) s'ha de regularitzar la titularitat del terreny on s'ubica l'edifici.
- 2) passar de l'estudi de l'arquitecte municipal al projecte definitiu -que avui per avui no existeix- per saber la quantitat real de la inversió.

Se'ns va manifestar que aquesta inversió teòrica de 1,5 milions d'euros, d'acord amb els convenis que se signaran, la meitat serien subvencionats per la Diputació i la quarta part per la Generalitat, sent la inversió de l'ajuntament, a part de l'immoble, la quantitat de 350.000 euros. La subvenció de la Generalitat no s'espera fins

a l'any 2025, cosa que obligarà a l'ajuntament a una aportació de 750.000 euros. Això podria provocar tensions de tresoreria a menys que no es prevegi un finançament extern. A més, no entenem per què el Departament d'Educació no assumeix el cost sencer del projecte, com fa amb els instituts del país.

La pàgina web de l'ajuntament notifica que s'ha sol·licitat una subvenció de 600.000 euros de fons Next Generation per reformar la 3a planta de la Residència: es volen modernitzar instal·lacions i ampliar-la en 8 habitacions. El pressupost es calcula en 750.000 euros. Al nostre grup del PSC ens satisfà perquè havíem demanat al ple en què es van aprovar els pressupostos que s'iniciés la modernització i ampliació de la Residència, tot i

que no al car preu de la marxa de les religioses.

S'ha informat públicament del projecte de la variant de la N-260 de titularitat estatal i que forma part de l'Eix Pirinenc, infraestructura reivindicada pel nostre poble i que té l'avantatge d'augmentar la seguretat i descongestionar el trànsit al centre de la vila. Desitgem, també, la construcció del túnel de Xerallo que ens apropiaria al Pont de Suert i França.

Les altes temperatures i les fortes ventades d'aquest estiu, que han fet caure molts arbres, les hem de veure com una crida a posar urgentment en marxa el Pla Director de l'Aigua i a canviar l'arbrat i vegetació per una altra adaptable al canvi climàtic.

Grup municipal del PSC

SUPO-SUPO POBLATÀ

“El Pallars és una joia per descobrir”

Parlem amb Lluís Cuesta, un poblatà que ha fet carrera a la diplomàcia espanyola.

Quins principals records tens de la Pobla?

De petit, recordo els matins d'estiu al forn del meu padrí al carrer del Raval, escoltant les seves històries, trastejant per l'obrador... De més gran, em venen al cap les excursions amb els companys de l'EPS, que em van permetre conèixer molts racons dels voltants de la Pobla i del Pirineu; recordo els dissabtes de “cau”, els “pastorets” al cinema “Avenida” i els campanyes a l'estiu, primer com a rànger i pioner i després de cap.

La teva feina et permet tornar a la Pobla tant com voldries?

Ni de bon tros. Els anys que he estat destinat a l'estranger (una vintena en total) només he pogut pujar per vacances, a l'estiu i per Nadal. Ara que estic a Madrid intento venir més, però molt menys del que m'agradaria. Em fa content, però, veure que a les meves filles, l'Anna i la Marta, la Pobla els agrada molt. Hi tenen molta tirada i, si per elles fos, hi passàrem molts més dies.

Quan vens a la Pobla, què és el que més t'agrada fer?

M'agrada anar al riu o al llac, caminar per la muntanya, pujar a la Roca

Foradada o a Santa Magdalena, perdre'm pels camins i en el paisatge, que és elegant i feréstec a la vegada. El que més plaer em dona, però, és retrobar-me amb la família i els amics. La Pobla és el punt d'encontre amb les tietes i els tiets de la part de la meva mare i amb els cosins. Som una família força esbarriada i a la Pobla és com si hi tinguéssim la nostra panera, el forn de llenya que manté viu el caliu.

A grans trets, quina és i en què consisteix la teva feina actual?

Des del juliol de l'any passat sóc sotssecretari del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació. El sotssecretari és el cap de la Carrera Diplomàtica. M'encarrego de la gestió dels serveis centrals del Ministeri i de les 127 ambaixades i els 180 consolats de què Espanya disposa arreu del món: el personal, el pressupost, els immobles, els recursos materials, la seguretat i les comunicacions.

En quants països diferents has treballat?

A l'exterior he estat destinat a les Nacions Unides a Nova York, treballant com a expert del Programa de Nacions Unides per al Desenvolupament (PNUD); a Colòmbia, com a conseller Cultural i de Cooperació de l'ambaixada d'Espanya a Bogotá; i a Roma, com a primer secretari de l'ambaixada i governador altern d'Espanya al Fons Internacional pel Desenvolupament Agrícola. També he sigut ambaixador a Tanzània, acreditat des de Dar Es Salaam a Ruanda i Burundi; i ambaixador a l'Organització per a la Seguretat i la Cooperació a Europa (l'OSCE) a Viena, on m'ocupava del control d'armaments i no-prolifерació, institucions democràtiques i drets humans i qüestions econòmiques i mediambientals.

Què és el que més valors de tantes experiències a l'estranger?

La gent que he conegut, de molts diversos orígens i cultures. Cada

ésser humà és un llibre ple de vivències i d'experiències molt variades i quan provenen d'àmbits geogràfics, professionals, culturals i de creences tan diferents, doncs és com dur a dintre teu una gran biblioteca que t'enriqueix i t'alimenta.

Com veus el Pallars des de fora?

Els veig com una joia per descobrir. El Pallars i la Pobla formen part d'un territori despoblat i de difícil accés com és el Pirineu, amb el risc que això comporta de quedar-se al marge dels beneficis de la globalització. Al mateix temps, però, o potser precisament per això, són un pulmó verd i una zona que, amb una adequada inversió en equipaments i serveis i el desenvolupament de les noves modalitats de treball a distància, poden gaudir de grans oportunitats.

Quin creus que és el punt fort del Pallars que el diferencia d'altres zones?

La bellesa del seu paisatge, els espais naturals tan ben conservats i la seva gent, amb senyoriu i resiliència.

Què creus que hauria de canviar?

Penso que hi hauria d'haver més inversió en equipaments, noves tecnologies sobretot, i en serveis, per aprofitar les possibilitats d'un món cada cop més interconnectat però amb una economia cada vegada més deslocalitzada, i crear així oportunitats de treball i de creixement que facin que la gent que viu aquí no marxi i que els qui viuen fora hi vinguin.

Has escrit tres llibres: *El más til mudo* (1996), *La pell del llop* (1999) i *El misteri del forat del serpent* (2013). Tens previst seguir publicant algun altre llibre?

Els diplomàtics escrivim constantment. És una professió que a més et posa en contacte amb persones, indrets, i fets inspiradors i interessants que mereixen ésser narrats. Sí, tinc previst seguir escrivint. Publicar, però, ja és una altra cosa. Això són paraules majors!

Darío Albert

